

Forfatter: Knudsen, Jakob

Titel: Udrag fra MOD

Citation: Knudsen, Jakob: "Martin Luther", i Knudsen, Jakob: *Martin Luther*, 1915, s. 242.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-knudsenj09val-shoot-idm139983000272096/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Martin Luther

sagte: »Hvad mener I, han kan blive her — hos dette mæskede, lodne Fedesvin med Faarehovedet —«

»Hvem?«

»Frederik — ja — den Vise med Faarehovedet. Hyss! nu skal der tales sagte! — Lad os faa ham op til mine Vener Ulrich og Franz paa Ebernburg. Der bliver han den rette Mand. Der kan han gjøre alt, hvad Aanderne bier paa. Her kan han aldrig udrette nogen Ting —«

»Hvad er det, som da kan skee? Thi det forstod jeg ikke ret.«

»Naa — ha! — Han har fortrndt sit gode Raad til Ægtefolken! Ja, hvad skulde han ikke fortryde her til sidst!«

»Hvad er det, som kan skee, om han kommer paa Ebernburg?« spurgte Tilio med en Spænding i sine Ansigtstræk, som om det gjaldt hans Liv at faa dette at vide.

»Hvad der kan skee!« lallede Ridder Franz. »Ja, hvad kan der ikke skee! Hvordan skulde jeg være i Stand til at give en Afmaling eller en Beskrivelse deraf. — Ebernburg! Ebernburg! Skaa! — Ja, alt skulde blive som Ebernburg. Da skulde hele Tyskland blive som Ebernburg. Der forstaar man at leve!«

»Hvordan?«

»Hvordan? Din Baccalore — Baccalaureus-Hvalp! Skulde jeg sige Dig, hvordan det er at leve?«

»I skal ikke dutte mig!«

»Paa Ebernburg — at leve paa Ebernburg! Skulde jeg sige Dig paa Ebernburg? — — — Nu ædru! *nu ædru!* — — Han rejste sig ravende, men stod meget godt, da han først fik lagt begge Hænder paa Fæstet af sin Kaarde, som han holdt ud fra sig, støttende dens Spids mod Gulvet. Han sang:

Yndig og god,
skjøn — og ren af Hjerter,
oh! af saa biidt et Mod
er hun, mig volder Smerte.
Hun som Fyrstinde
dybt i mit Hjertes Grund
hersker derinde
nu og i allea Stund!
Elskovsbetagen
mig gjør saa rød en Mund,
et Blik som Dagen
og en Barm saa rund!